Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Alina Brăgaru
Dosarul nr. 2a-2351/25
(2-24005201-02-2a-02072025)

D E C I Z I E

22 aprilie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintele completului, judecătorul Valeriu Arhip
Judecătorii Hristina Craveț şi Violeta Gîrleanu
Grefier Gabriela Catrinesco

examinând, în şedinţă de judecată publică, cererea de apel declarată de avocatul Roman Crivenco, în interesele lui Igor Țaran,

împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2024, prin care s-a respins acțiunea,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Țaran către Dumitru Țaran, intervenienți accesorii SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO” cu privire la declararea nulității tranzacției de împăcare din 10 iunie 2019, încasarea sumei, a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 29 decembrie 2023 Igor Țaran s-a adresat cu cererea de chemare în judecată către Dumitru Țaran, intervenienți accesorii SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO”, solicitând declararea nulă a tranzacției de împăcare din 10 iunie 2019, încheiată între Igor Țaran și Dumitru Țaran, cu repunerea părților în situația anterioară, încasarea în beneficiul lui Igor Țaran de la Dumitru Țaran suma de 1 838 457,30 lei și compensarea cheltuielilor de judecată, inclusiv cheltuieli de executare silită în mărime de 38 604,53 lei și cheltuieli pentru achitarea taxei de stat în mărime de 25 000,00 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a arătat că el și pârâtul, Dumitru Țăran, sunt frați și au desfășurat împreună activități de antreprenoriat prin intermediul SRL „CATOL LUX” , în cadrul căreia dețineau cote-părți din capitalul social, respectiv Igor Țăran – 75%, iar Dumitru Țăran – 25%.

Potrivit reclamantului, la un anumit moment părțile au convenit încetarea colaborării și separarea afacerilor, astfel încât fiecare să își desfășoare activitatea economică în mod independent. În acest scop, s-a decis reorganizarea SRL „CATOL LUX” prin dezmembrare sub formă de separare, urmărindu-se ca Igor Țăran să rămână asociatul unic al SRL „CATOL LUX” , iar Dumitru Țăran să devină asociatul unic al unei noi societăți comerciale

– SRL „AMID-AUTO” , căreia urma să îi fie transmisă o parte din patrimoniul SRL „CATOL LUX” , proporțional cotei-părți deținute.
În acest sens, prin decizia asociatului unic al SRL „CATOL LUX” a fost inițiată procedura de reorganizare prin separare, fiind aprobate modificările actelor de constituire și înregistrarea reorganizării în Registrul de stat al persoanelor juridice.
Conform proiectului de dezmembrare prin separare din 20 septembrie 2018 și bilanțului de repartiție întocmit la 30 septembrie 2018, patrimoniul transmis către SRL „AMID-AUTO” urma să cuprindă active și pasive în valoare de 14 949 180 lei, în timp ce SRL „CATOL LUX” urma să păstreze active și pasive în valoare de 88 713 006 lei. Totodată, s-a prevăzut că SRL „AMID-AUTO” dobândește calitatea de succesor în drepturi și obligații în limita patrimoniului transmis.

Reclamantul a menționat că, la 30 septembrie 2018, între SRL „CATOL LUX” , în calitate de parte care transmite, și SRL „AMID-AUTO” , în calitate de parte care primește, a fost încheiat actul de transmitere, prin care au fost transferate bunuri mobile, obiecte de mică valoare și scurtă durată, mărfuri, creanțe curente, capital social și profit nerepartizat, actul prevăzând că, din momentul înregistrării reorganizării și semnării acestuia, toate drepturile și obligațiile aferente patrimoniului transmis urmau să fie preluate de SRL „AMID-AUTO”, în calitate de succesor de drept.

Totodată, prin procesul-verbal al adunării asociaților din 31 decembrie 2018 au fost aprobate bilanțul de repartiție, actul de transmitere și celelalte acte aferente reorganizării societății.

Reclamantul a mai indicat că, la 19 decembrie 2018, administratorul SRL „CATOL LUX” a semnat o recipisă prin care și-a asumat obligația de a transmite către SRL „AMID-AUTO” mărfuri, mijloace fixe și suma de 1 000 000 lei, reprezentând creanțe curente și capital social, iar ulterior, prin recipisa din 21 decembrie 2018, administratorul SRL „AMID-AUTO” a confirmat primirea doar parțială a bunurilor și mijloacelor bănești menționate.

În continuare, reclamantul a arătat că între SRL „AMID-AUTO” și SRL „CATOL LUX” au fost inițiate mai multe litigii privind executarea obligațiilor rezultate din reorganizare, inclusiv dosarul nr. 2c-908/19, soluționat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău din 20 aprilie 2021, prin care SRL „CATOL LUX” a fost obligată să achite către SRL „AMID-AUTO” contravaloarea bunurilor netransmise, creanțele curente și capitalul social, hotărâre rămasă definitivă și executată silit.

Reclamantul a susținut că, paralel cu raporturile juridice dintre cele două persoane juridice, la 10 iunie 2019 el și pârâtul Dumitru Țăran, în calitate de persoane fizice, au încheiat o tranzacție de împăcare prin care au convenit asupra achitării unor sume de bani pretins datorate în legătură cu separarea afacerilor comune.

În opinia reclamantului, această tranzacție este lovită de nulitate, întrucât obiectul ei îl constituiau drepturi și obligații aparținând exclusiv persoanelor juridice SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO” , rezultate din procesul de reorganizare, iar nu patrimoniului personal al semnatarilor. Prin urmare, Igor Țăran și Dumitru Țăran, în calitate de persoane fizice, nu aveau capacitatea juridică de a dispune prin tranzacție de drepturi patrimoniale aparținând societăților comerciale.

În susținerea acestor afirmații, reclamantul a invocat recipisele din 19 decembrie 2018 și 21 februarie 2019, litigiile purtate între cele două societăți comerciale, tranzacțiile încheiate ulterior, precum și hotărârile judecătorești pronunțate în cauzele respective, apreciind că

toate acestea demonstrează că obligațiile inserate în tranzacția din 10 iunie 2019 își au izvorul exclusiv în raporturile juridice dintre SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO” , iar nu în raporturi obligaționale personale dintre părțile semnatare.

În aceste condiții, reclamantul a solicitat constatarea nulității tranzacției de împăcare din 10 iunie 2019 și repunerea părților în situația anterioară încheierii acesteia.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2024 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Igor Țaran către Dumitru Țaran, intervenienți accesorii SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO” cu privire la declararea nulității tranzacției de împăcare din 10 iunie 2019, încasarea sumei, prejudiciului material și cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată. S-a încasat de la Igor Țaran în beneficiul lui Dumitru Țaran cheltuieli pentru asistență juridică în mărime de 8 000,00 lei.

Solicitarea apelantului:

Invocând dezacordul cu soluția primei instanțe, prin e-mail, la 23 decembrie 2024 avocatul Roman Crivenco, în interesele lui Igor Țaran, a depus apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2024, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, reprezentantul apelantului a susținut că hotărârea primei instanțe este nelegală și insuficient motivată, întrucât instanța nu a expus considerentele de fapt și de drept care au fundamentat soluția adoptată și nu a examinat efectiv argumentele și probele prezentate de reclamant.

În acest sens, apelantul a arătat că instanța de fond s-a limitat la constatarea existenței unor pretinse neconcordanțe între poziția exprimată de reclamant în prezenta cauză și pozițiile procesuale formulate în alte litigii, reținând, în special, că acesta ar fi recunoscut încheierea și executarea tranzacției din 10 iunie 2019. Potrivit apelantului, această împrejurare nu este contradictorie cu susținerile formulate în prezenta cauză, întrucât reclamantul nu a contestat existența și executarea tranzacției, ci legalitatea și valabilitatea acesteia, apreciind că actul juridic este lovit de nulitate, chiar dacă a fost confirmat de instanță și executat ulterior.

Apelantul a criticat concluzia instanței potrivit căreia pretențiile sale nu sunt susținute prin probe, susținând că instanța nu a răspuns problemei esențiale ridicate prin cererea de chemare în judecată, și anume care este izvorul obligației asumate de Igor Țăran prin tranzacția din 10 iunie 2019 și în ce temei obligații aparținând societății SRL „CATOL LUX” au fost asumate de acesta în calitate de persoană fizică.

Totodată, apelantul a invocat că instanța de fond a reținut în mod eronat că obiectul tranzacției îl constituiau obligațiile pecuniare reciproce dintre părți, inclusiv în calitatea acestora de administratori ai societăților comerciale. În opinia apelantului, instanța a confundat persoanele fizice, în calitate de părți ale tranzacției, cu persoanele juridice pe care acestea le administrau, fără a face distincția necesară între titularii raporturilor juridice civile și reprezentanții acestora. Se susține că administratorul unei societăți nu dobândește, prin această calitate, drepturi și obligații proprii distincte de cele ale persoanei juridice pe care o

reprezintă, iar obiectul tranzacției nu putea privi drepturi și obligații aparținând exclusiv persoanelor juridice.

De asemenea, apelantul a arătat că instanța a acordat o importanță excesivă faptului că tranzacția din 10 iunie 2019 a fost confirmată prin încheiere judecătorească și executată ulterior, fără a ține seama de dispozițiile art. 1921 alin. (4) din Codul civil, potrivit cărora hotărârea prin care se constată nulitatea tranzacției lipsește de efecte hotărârea prin care aceasta a fost confirmată. În opinia apelantului, confirmarea judiciară și executarea tranzacției nu împiedică exercitarea acțiunii în constatarea nulității acesteia.

Apelantul a mai susținut, că poziția primei instanțe este contradictorie, întrucât, pe de o parte, a refuzat încetarea procesului reținând că acțiunea în constatarea nulității este admisibilă, iar, pe de altă parte, a apreciat că existența unei încheieri de confirmare a tranzacției exclude reexaminarea raporturilor juridice dintre părți.

Totodată, apelantul a criticat concluziile instanței privind pretinsa recunoaștere a valabilității tranzacției de către reclamant, arătând că acesta nu a susținut niciodată validitatea actului juridic, ci doar a recunoscut existența și executarea lui, solicitând în mod constant constatarea nulității acestuia.

Potrivit apelantului, instanța nu a analizat probele administrate în susținerea cererii de chemare în judecată și nu a examinat argumentele referitoare la lipsa capacității părților de a dispune de drepturile și obligațiile aparținând persoanelor juridice.

Apelantul a reiterat că obiectul tranzacției din 10 iunie 2019 îl constituiau, în realitate, drepturi și obligații rezultate din reorganizarea societății SRL „CATOL LUX” și din raporturile juridice dintre SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO”, iar nu obligații personale ale lui Igor Țăran și Dumitru Țăran. În susținerea acestei teze, apelantul a făcut trimitere la recipisele din 19 decembrie 2018 și 21 februarie 2019, la acțiunile judiciare promovate anterior între părți, precum și la hotărârea pronunțată în dosarul nr. 2c-908/19, susținând că toate sumele prevăzute în tranzacția contestată își au originea în procesul de reorganizare a societății comerciale și în obligațiile asumate de persoanele juridice participante la această reorganizare.

Totodată apelantul a susținut, că tranzacția din 10 iunie 2019 este lovită de nulitate absolută, întrucât părțile acesteia nu aveau dreptul să dispună de drepturile și obligațiile aparținând societăților comerciale, iar soluția primei instanțe se întemeiază pe o apreciere selectivă și incompletă a probelor administrate, fără examinarea efectivă a argumentelor esențiale invocate prin cererea de chemare în judecată.

La cererea de apel reprezentantul intimatului Dumitru Țaran, avocatul Valeriu Bargan a prezentat referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele expuse în cererea de apel, solicitînd respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată. Totodată a solicitat încasarea din contul lui Igor Țaran în beneficiul lui Dumitru Țaran a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4000 lei, suportate în instanța de apel.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În acest context, având în vedere că dispozitivul hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțat la 18 decembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 23 decembrie 2024, Colegiul judiciar constată că aceasta a fost declarată în termen.

Poziția părților în ședința de apel:

În ședința instanței de apel reprezentantul intimatului Dumitru Țaran, avocatul Valeriu Bargan a pledat pentru respingerea apelului și menținerea hotărîrii instanței de fond.

Apelantul Igor Țaran și reprezentantul acestuia, avocatul Roman Crivenco, cît și intimatul Dumitru Țaran, reprezentanții intervenienților accesorii SRL „CATOL LUX" și SRL „AMID-AUTO", legal citați despre locul, data și ora ședinței de judecată, în ședința instanței de apel nu s-au prezentat, nu au comunicat motivele neprezentării și nu au solicitat examinarea apelului în lipsa sa. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin.(2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă „instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces".

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă „instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe".

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 § 43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Garcia Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereirra vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă „fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale", iar conform art. 130 Cod de procedură civilă" instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".

Din probatoriul administrat în cauză, Colegiul judiciar reține că raporturile juridice dintre părți își au originea în procesul de reorganizare, prin separare, a SRL „CATOL LUX" , inițiat în anul 2018.

În acest sens, la 30 septembrie 2018 a fost întocmit Proiectul de dezmembrare (prin separare) a SRL „CATOL LUX", precum și Bilanțul de repartiție, prin care au fost stabilite activele și pasivele ce urmau a fi transmise către societatea nou-creată SRL „AMID-AUTO", administrată de Dumitru Țaran. Tot în cadrul reorganizării a fost întocmit Actul de transmitere din 30 septembrie 2018, prin care au fost transmise bunuri mobile și obiecte de mică valoare și scurtă durată către SRL „AMID-AUTO".

Ulterior, prin procesul-verbal al adunării asociaților SRL „CATOL LUX" din 31 decembrie 2018, s-a aprobat reorganizarea societății prin separare, proiectul de dezmembrare, actul de inventariere și bilanțul de repartiție întocmit la situația din 30 septembrie 2018.

Colegiul constată că la 19 decembrie 2018 administratorul SRL „CATOL LUX", Țaran Igor, a semnat o recipisă prin care și-a asumat obligația de a transmite către SRL „AMID-AUTO", mărfuri, mijloace fixe și mijloace bănești în cuantumul stabilit între părți. Din înscrisurile ulterioare rezultă că, la 21 februarie 2019, Dumitru Țaran a confirmat primirea unei părți din bunurile și mijloacele prevăzute în recipisă, menționând totodată existența unui sold restant.

Ca urmare a divergențelor privind executarea obligațiilor asumate în cadrul reorganizării, între părți au fost inițiate mai multe litigii judiciare.

Astfel, la 12 martie 2019, SRL „AMID-AUTO" s-a adresat cu acțiune împotriva SRL „CATOL LUX", solicitând încasarea bunurilor și creanțelor prevăzute în bilanțul de repartiție și în proiectul de dezmembrare.(f.d.33-41)

La data de 20 iunie 2019 a fost încheiată Tranzacția în temeiul art.32 al Legii nr.137 din 03.07.2015 cu privire la mediere între SRL „AMID-AUTO" și SRL „CATOL LUX" în prezența mediatorului Veaceslav Nemerenco. (f.d.42-44)

La data 22 iulie 2020 Dumitru Țaran s-a adresat în instanța de judecată împotriva lui Țaran Igor cu cererea de chemare în judecată cu privire la confirmarea tranzacției de împăcare încheiată la 10 iunie 2019 între Igor Țaran și Dumitru Țaran asupra litigiului de partaj a afacerilor comune, mediator Nemerenco Veaceslav. (f.d.47-50)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 decembrie 2020, această tranzacție a fost confirmată parțial, fiind dispusă eliberarea titlului executoriu(f.d.51-59) Încheierea a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2021 (f.d.60-74), iar ulterior, în cadrul executării silite, la 23 august 2021, părțile au încheiat o nouă tranzacție de împăcare, confirmată de executorul judecătoresc, obligațiile asumate fiind executate, fapt confirmat prin ordinele de plată și prin încheierea de încetare a procedurii de executare din 24 august 2021(f.d.83).

În ceea ce privește litigiul dintre SRL „AMID-AUTO" și SRL „CATOL LUX", acesta a fost soluționat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 20 aprilie 2021, prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea contravalorii mărfurilor rezultate din bilanțul de repartiție, a creanțelor curente, a capitalului social și a cheltuielilor de judecată. Hotărârea a fost modificată parțial prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 iunie 2022, iar ulterior a rămas definitivă prin declararea inadmisibilă a recursului de către Curtea Supremă de Justiție(f.d.117-122).

Colegiul mai reține că obligațiile stabilite prin hotărârea definitivă au fost executate în cadrul procedurii de executare silită, fapt confirmat prin ordinele de plată din 25 octombrie 2022 și prin încheierea executorului judecătoresc privind încetarea procedurii de executare(f.d.123-124).

Separat, instanța de apel observă că între aceleași părți au existat și alte litigii conexe referitoare la validitatea tranzacției de mediere din 20 iunie 2019.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18 mai 2022, a fost respinsă acțiunea SRL „CATOL LUX" privind constatarea nulității tranzacției de mediere și, concomitent, a fost admisă acțiunea reconvențională a SRL „AMID-AUTO", fiind confirmată tranzacția de mediere și constatate obligațiile asumate de părți privind transmiterea mărfurilor și achitarea creanțelor bănești(f.d.125-147).

Totodată, Colegiul reține că prin hotărârea suplimentară a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 02 iunie 2022, a fost admisă parțial cererea SRL „AMID-AUTO" privind asigurarea executării hotărârii din 20 aprilie 2021, fiind aplicat sechestru asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor financiare aparținând SRL „CATOL LUX", în limita sumei de 1 293 111,16 lei. Măsura asiguratorie respectivă confirmă existența unui litigiu patrimonial pendinte și necesitatea garantării executării obligațiilor constatate prin hotărârea judecătorească, fără însă a produce efecte asupra valabilității raporturilor juridice care au constituit temeiul acestora.

Colegiul observă că împotriva hotărârii din 18 mai 2022 și a hotărârii suplimentare din 02 iunie 2022, SRL „CATOL LUX" a declarat apel la data de 04 decembrie 2023, fapt ce demonstrează că litigiile dintre societăți au continuat și ulterior pronunțării hotărârilor primei instanțe. Totuși, simpla exercitare a căilor de atac nu înlătură forța probantă a hotărârilor judecătorești și nici nu infirmă împrejurările de fapt deja constatate de instanțele competente.

Colegiul reține, de asemenea, că la data de 04 iunie 2021, Dumitru Țaran a înaintat o acțiune separată împotriva lui Igor Țaran privind repararea prejudiciului material, însă prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 iulie 2023, această acțiune a fost respinsă ca neîntemeiată. Soluția respectivă este relevantă sub aspectul delimitării raporturilor juridice dintre persoanele fizice și cele dintre societățile comerciale implicate, demonstrând că instanțele au analizat distinct răspunderea personală a asociaților de obligațiile asumate de persoanele juridice.

În același context, Colegiul observă că prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 19 septembrie 2022, a fost primită spre examinare o nouă cerere de chemare în judecată formulată de Dumitru Țaran împotriva lui Igor Țaran privind încasarea unei sume de bani, ceea ce confirmă că între aceștia au continuat să existe divergențe patrimoniale independente de litigiile purtate între SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO”.

Totodată, în cadrul examinării cauzei au fost cercetate cererea reconvențională formulată de Igor Țaran în procedura privind confirmarea tranzacției din 10 iunie 2019, recursul declarat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 decembrie 2020, precum și însăși tranzacția de mediere din 10 iunie 2019, încheiată în prezența mediatorului Veaceslav Nemerenco. Aceste înscrisuri au fost analizate în coroborare, întrucât permit stabilirea conduitei procesuale a părților și a modului în care acestea au înțeles să execute obligațiile asumate.

O importanță deosebită prezintă și înscrisurile depuse ulterior de reprezentantul pârâtului, respectiv referința din 03 iulie 2023 întocmită de avocatul Roman Crivenco într-un alt litigiu, din conținutul căreia rezultă în mod expres că atât Igor Țaran, cât și reprezentantul său au recunoscut existența tranzacției din 10 iunie 2019 și executarea acesteia. Aceste declarații extrajudiciare constituie un mijloc probator relevant, întrucât exprimă poziția procesuală a aceleiași părți într-o altă procedură judiciară și confirmă împrejurări de fapt incompatibile cu susținerile formulate în prezenta cauză.

Colegiul reține, în același sens, că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 26 iulie 2023, a fost respinsă și acțiunea privind repararea prejudiciului material formulată de Dumitru Țaran împotriva lui Igor Țaran, iar în cadrul examinării acelei cauze au fost cercetate ordinele de plată aferente anului 2019, din care rezultă că plățile convenite prin tranzacția din 10 iunie 2019 au fost efectuate. Aceste documente confirmă existența unor acte de executare voluntară a obligațiilor asumate prin tranzacție și constituie indicii obiective privind punerea în executare a acordului de mediere.

Colegiul observă că la materialele dosarului a fost anexat și rechizitoriul, prin care Igor Țaran este învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal. Totuși, existența unui rechizitoriu nu reprezintă, prin ea însăși, o dovadă a vinovăției persoanei și nici nu poate produce efecte prejudiciale asupra soluționării prezentului litigiu civil, în lipsa unei hotărâri penale definitive. Prin urmare, acest înscris poate fi avut în vedere doar ca element al situației litigioase dintre părți, fără a constitui temei pentru stabilirea existenței ori inexistenței drepturilor și obligațiilor civile deduse judecății.

În contextul pretențiilor deduse judecății, Colegiul reține că reclamantul și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 1921 din Codul civil, susținând că tranzacția din 10 iunie 2019 ar fi lovită de nulitate. Potrivit normei legale invocate, tranzacția poate fi declarată nulă numai pentru temeiurile generale de nulitate ale actelor juridice, aceasta putând fi atacată și prin acțiune revocatorie sau acțiune în declararea simulației. Totodată, legiuitorul a exclus expres posibilitatea invocării erorii de drept referitoare la obiectul neînțelegerii părților și a leziunii ca temei de nulitate a tranzacției, instituind, de asemenea, prezumția indivizibilității acesteia, astfel încât, în lipsa unei stipulații contrare, tranzacția poate fi desființată numai în întregime.

Verificând legalitatea hotărârii atacate prin prisma motivelor invocate în apel și a materialului probator administrat, Colegiul constată că instanța de fond a aplicat corect normele de drept material și a apreciat în mod obiectiv împrejurările de fapt, ajungând în

mod justificat la concluzia că reclamantul nu a demonstrat existența vreunui motiv legal care să atragă nulitatea tranzacției din 10 iunie 2019.

În acest sens, Colegiul reține că, potrivit art. 327 alin. (1) Cod civil, nulitatea absolută intervine numai în situația în care prin actul juridic este încălcată o dispoziție legală instituită pentru ocrotirea unui interes general.

De asemenea, conform art. 328 alin. (1) Cod civil, nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană care justifică un interes născut și actual, iar instanța are obligația de a o examina inclusiv din oficiu, însă numai în măsura în care din materialele cauzei rezultă existența unui motiv legal de nulitate.

Totodată, dispozițiile art. 334 Cod civil statuează că sancțiunea nulității operează exclusiv în ipoteza în care actul juridic contravine în mod vădit ordinii publice, bunelor moravuri ori unei norme imperative care prevede expres sancțiunea nulității.

Colegiul observă că reclamantul a invocat, în esență, prevederile art. 1917 alin. (2) Cod civil, susținând că la încheierea tranzacției nu ar fi existat capacitatea necesară de a dispune de obiectul acesteia. Or, această afirmație a rămas la nivelul unor simple susțineri, nefiind însoțită de probe pertinente și concludente care să demonstreze că persoanele care au semnat tranzacția nu aveau capacitatea juridică sau împuternicirile necesare pentru asumarea obligațiilor convenite.

Dimpotrivă, din ansamblul probelor administrate rezultă că tranzacția a fost încheiată în cadrul procedurii de mediere, cu participarea personală a părților și în prezența mediatorului autorizat, fiind ulterior confirmată prin hotărâri judecătorești definitive. Mai mult, conduita ulterioară a părților demonstrează că acestea au recunoscut valabilitatea tranzacției și au procedat la executarea obligațiilor asumate, aspect confirmat prin ordinele de plată, actele de executare silită, precum și prin declarațiile formulate chiar de reclamant și de reprezentantul său în alte litigii.

Sub acest aspect, Colegiul reține incidența principiului bunei-credințe consacrat de art. 10 și art. 11 Cod civil. Buna-credință impune părților obligația de a manifesta consecvență în conduita lor juridică și interzice exercitarea drepturilor într-o manieră contradictorie propriului comportament anterior. Este contrar exigențelor bunei-credințe ca o parte care, pe parcursul unei perioade îndelungate, a recunoscut existența și valabilitatea unei tranzacții, a beneficiat de efectele acesteia ori a executat obligațiile asumate să invoce ulterior nulitatea actului, fără existența unor împrejurări noi și fără a demonstra încălcarea vreunei norme imperative.

Raportând normele de drept anterior enunțate la circumstanțele de fapt stabilite în cauză, Colegiul judiciar apreciază că instanța de fond a concluzionat în mod legal și întemeiat, că între Igor Țaran și Dumitru Țaran a fost încheiată, la data de 10 iunie 2019, o tranzacție de mediere în condițiile art. 32 din Legea nr. 137/2015 privind medierea, în prezența mediatorului Veaceslav Nemerenco. Obiectul acestei tranzacții l-au constituit raporturile patrimoniale existente între părți, inclusiv obligațiile reciproce asumate în legătură cu reorganizarea și patrimoniul societăților comerciale SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO”, asupra cărora acestea aveau drept de dispoziție.

Colegiul reține, că tranzacția reprezintă expresia autonomiei de voință a părților, fiind un contract prin care acestea au urmărit stingerea definitivă a litigiului existent și prevenirea apariției unor litigii ulterioare, prin concesii reciproce. Tocmai din această finalitate rezultă

caracterul său obligatoriu și stabilitatea efectelor juridice pe care le produce, legiuitorul instituind condiții restrictive pentru desființarea sa.

Colegiul observă că ulterior încheierii tranzacției, Țaran Dumitru, prin reprezentant, a solicitat confirmarea acesteia în instanța de judecată, iar prin Încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 decembrie 2020, cererea a fost admisă parțial, fiind confirmată tranzacția și eliberat titlul executoriu. În continuare, această încheiere a fost verificată în calea de atac, iar prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2021 recursul declarat de Țaran Igor a fost respins, fiind menținută soluția primei instanțe. Prin urmare, tranzacția a fost supusă controlului judecătoresc și a dobândit caracter executoriu, beneficiind de autoritatea lucrului judecat și de prezumția de legalitate și temeinicie a actelor jurisdicționale.

Mai mult decât atât, în baza titlului executoriu emis, a fost intentată procedura de executare silită, iar pe parcursul acesteia părțile au încheiat, la data de 23 august 2021, o nouă tranzacție de împăcare, confirmată de executorul judecătoresc prin procesul-verbal întocmit în dosarul de executare nr. 056-1114/2021. Însăși încheierea acestei tranzacții demonstrează că părțile au recunoscut existența și valabilitatea obligațiilor asumate prin tranzacția inițială și au urmărit exclusiv stabilirea modalității de executare a acestora, iar nu contestarea existenței sau validității lor.

De asemenea, din ansamblul probelor administrate, inclusiv ordinele de plată, actele executorului judecătoresc și înscrisurile cercetate în ședința de judecată, rezultă că obligațiile asumate prin tranzacție au fost executate. Mai mult, chiar poziția procesuală adoptată de părți în alte litigii confirmă acest fapt, acestea recunoscând expres atât existența tranzacției, cât și executarea obligațiilor asumate.

Colegiul judiciar apreciază ca fiind neîntemeiate argumentele invocate de apelant, potrivit cărora tranzacția din 10 iunie 2019 ar fi lovită de nulitate pentru pretinsa lipsă a capacității de a dispune asupra obiectului acesteia. Or, potrivit art. 1917 alin. (2) Cod civil, pentru încheierea tranzacției se cere capacitatea necesară de a dispune de obiectul tranzacției. Această normă legală presupune existența unei imposibilități juridice de dispoziție asupra dreptului litigios, iar nu simpla nemulțumire ulterioară a uneia dintre părți cu privire la efectele produse de actul juridic.

În cauza dedusă judecății, apelantul nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă din care să rezulte că, la data de 10 iunie 2019, vreuna dintre părți era lipsită de capacitatea juridică ori de dreptul de a dispune asupra drepturilor patrimoniale care au constituit obiectul tranzacției. Dimpotrivă, materialele dosarului confirmă că tranzacția a fost încheiată în mod liber și conștient, în cadrul procedurii de mediere, în prezența mediatorului autorizat, fiind ulterior supusă controlului instanței de judecată, care a confirmat-o și a dispus eliberarea titlului executoriu.

Mai mult, legalitatea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 decembrie 2020 a fost verificată în calea de atac, iar prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2021 aceasta a fost menținută, ceea ce denotă că instanțele competente au examinat valabilitatea tranzacției și au constatat că sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru confirmarea acesteia.

Colegiul reține, de asemenea, că după confirmarea tranzacției părțile nu numai că nu au contestat existența acesteia, ci au procedat la executarea obligațiilor asumate. În baza titlului executoriu a fost pornită procedura de executare silită, iar ulterior părțile au încheiat o nouă

tranzacție de împăcare în cadrul executării, prin care au convenit asupra modalității de executare a obligațiilor. Această conduită demonstrează fără echivoc că părțile au recunoscut valabilitatea și caracterul obligatoriu al tranzacției inițiale.

În același sens, din ordinele de plată, actele executorului judecătoresc și celelalte înscrisuri administrate rezultă că obligațiile asumate au fost executate, iar chiar reprezentanții părților au recunoscut în alte litigii existența și executarea tranzacției. Or, executarea voluntară a obligațiilor asumate reprezintă o manifestare neechivocă a voinței de menținere a efectelor actului juridic și exclude posibilitatea invocării ulterioare, în lipsa unor motive excepționale prevăzute de lege, a nulității acestuia.

Nu poate fi primit nici argumentul apelantului privind pretinsa incidență a art. 1921 Cod civil. Dispozițiile acestui articol permit declararea nulității tranzacției numai pentru temeiurile generale de nulitate ale actelor juridice, iar sarcina dovedirii existenței acestor temeiuri revine reclamantului, în conformitate cu dispozițiile legislației procesual civile. În prezenta cauză însă, apelantul nu a demonstrat existența vreunui viciu de consimțământ, a încălcării unei norme imperative, a simulării, fraudei sau a oricărui alt motiv de nulitate prevăzut de lege.

Totodată, argumentele apelantului sunt contrazise de propria sa conduită procesuală. Acesta a beneficiat de efectele tranzacției, a participat la executarea ei, iar ulterior încearcă să obțină desființarea actului juridic pe care anterior l-a recunoscut și executat. O asemenea conduită este incompatibilă cu principiul bunei-credințe consacrat de art. 10 și art. 11 Cod civil

În aceste condiții, Colegiul apreciază că argumentele formulate în apel nu răstoarnă concluziile instanței de fond, ci exprimă doar dezacordul apelantului față de consecințele juridice și patrimoniale ale unei tranzacții valabil încheiate și executate. Or, nulitatea unui act juridic nu poate fi întemeiată pe reconsiderarea oportunității acestuia sau pe schimbarea ulterioară a intereselor uneia dintre părți, ci exclusiv pe existența unor motive expres prevăzute de lege, motive care, în speță, nu au fost dovedite.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1) și alin. (1^1) din Codul de procedură civilă, partea care a pierdut procesul este obligată să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică suportate în legătură cu examinarea pricinii, în măsura în care acestea sunt reale, necesare și rezonabile, cu condiția ca partea respectivă să fi fost asistată sau reprezentată de un avocat.

Totodată, potrivit art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19 iulie 2002, cheltuielile suportate de client pentru acordarea asistenței juridice urmează a fi compensate de partea care a pierdut litigiul, integral sau proporțional cu pretențiile admise ori respinse, după caz.

La aprecierea cuantumului cheltuielilor de asistență juridică ce urmează a fi compensate, instanța este ținută să verifice dacă acestea au fost efectiv suportate și dacă sunt justificate prin natura și complexitatea cauzei. În acest sens, sunt aplicabile și criteriile dezvoltate în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit cărora cheltuielile de judecată pot fi acordate numai în măsura în care se dovedește că acestea au fost efectiv angajate, au fost necesare pentru apărarea drepturilor părții și sunt rezonabile sub aspectul cuantumului.

În aprecierea caracterului rezonabil al onorariului avocatului, instanța ia în considerare complexitatea raportului juridic dedus judecății, dificultatea problemelor de fapt și de drept

soluționate, volumul actelor procesuale întocmite, activitatea desfășurată de avocat pe parcursul examinării cauzei, timpul necesar pregătirii apărării, importanța litigiului pentru partea reprezentată, rezultatul obținut, precum și experiența și calificarea profesională a avocatului.

În speță, intimatul Dumitru Țaran a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 4 000 lei, anexând în susținerea cererii bonul de plată seria DAA nr. 7245797 din 22 august 2025, care confirmă achitarea onorariului avocatului Valeriu Bargan pentru serviciile juridice prestate în prezenta cauză.

Analizând înscrisurile anexate și circumstanțele litigiului, Colegiul judiciar constată că cheltuielile solicitate sunt dovedite prin acte justificative, au fost efectiv suportate și au legătură directă cu reprezentarea intereselor intimatului în prezenta procedură de apel.

De asemenea, cuantumul de 4 000 lei nu apare ca fiind excesiv ori disproporționat în raport cu complexitatea cauzei, care a presupus analiza unui volum considerabil de probe, examinarea mai multor litigii conexe și a efectelor juridice ale unor tranzacții de mediere, hotărâri judecătorești și proceduri de executare silită, precum și formularea apărărilor împotriva motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul judiciar apreciază că suma solicitată întrunește exigențele de realitate, necesitate și rezonabilitate, fiind pe deplin justificată atât prin natura și complexitatea litigiului, cât și prin activitatea procesuală desfășurată de reprezentantul intimatului.

În temeiul art. 96 din Codul de procedură civilă și art. 63 alin. (4) din Legea cu privire la avocatură, Colegiul judiciar consideră întemeiată cererea privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică și va dispune încasarea de la Igor Țaran în beneficiul lui Dumitru Țaran a sumei de 4 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul examinării prezentului apel.

În final, având în vedere că criticile invocate de apelant, susținute prin argumente ce reflectă propria apreciere asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei, nu sunt de natură să răstoarne soluția de admitere parțială a acțiunii, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 385 alin.(1) lit. a), art. art. 389-390, CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Roman Crivenco, în interesele lui Igor Țaran.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 18 decembrie 2024, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată, înaintată de Igor Țaran către Dumitru Țaran, intervenienți accesorii SRL „CATOL LUX” și SRL „AMID-AUTO” cu privire la declararea nulității tranzacției de împăcare din 10 iunie 2019, încasarea sumei, a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Igor Țaran în beneficiul lui Dumitru Țaran suma de 4 000 (patru mii) lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Decizia este definitivă din momentul pronunţării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele completului,
judecătorul Valeriu Arhip

Judecătorii Hristina Craveț

Violeta Gîrleanu